

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy w Pabianicach zasądził od (...) Oddział (...) S.A. w W. na rzecz R. M. kwotę 2.401,91 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia za zapłaty i oddalił powództwo w pozostałej części ustalając, iż pozwany ponosi 75 %, a powód 25 % kosztów procesu i nieuiszczonych wydatków.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

W dniu 22 listopada 2015 r. miała miejsce kolizja, polegająca na uderzeniu pojazdu w ogrodzenie. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległo ogrodzenie nieruchomości R. M. w miejscowości W.. Sprawca wypadku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej., świadczonej przez (...) Oddział (...) S.A. w L..

Sąd I instancji ustalił, że w wyniku kolizji uszkodzeniu uległy słupki ceglane oraz brama i furтка z metalu. Ogrodzenie nie zostało naprawione. Poszkodowany powód zgłosił szkodę pozwanemu, który uznał co do zasady swoją odpowiedzialność za skutki wypadku i w oparciu o dokonaną we własnym zakresie kalkulację kosztów naprawy ogrodzenia w decyzji z dnia 17 grudnia 2015 r. przyznał i wypłacił powodowi kwotę 1.771,41 zł tytułem odszkodowania. Powód w piśmie z dnia 23 marca 2016 r. wezwał pozwanego ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 6.418,86 zł w ciągu 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wskazał, że koszt naprawy ogrodzenia wraz z montażem wynosi łącznie 8.190 zł.

Według ustaleń Sądu I instancji pozwany odmówił zapłaty, powołał się na fakt, że wskazany przez powoda koszt naprawy obejmuje również koszt modernizacji ogrodzenia – montaż bramy o wymiarach większych, niż uszkodzona. W wyniku kolizji z dnia 22 listopada 2015 r. uszkodzeniu uległy: 4 słupki murowane z cegły – przewrócone i popękane, odcinek cokołu murowanego lewego przęsła, sztachety drewniane prawego i lewego przęsła, żerdź górna prawego przęsła – wygięta, elementy żelazne furtki – powyginane, malowanie skrzydeł bramy – zarysowane. Koszt przywrócenia ogrodzenia do stanu poprzedniego wraz z robocizną wynosi 4.173,32 zł brutto, w tym 780,38 zł podatku VAT. Bramę da się wyprostować, konieczna jest wymiana 15 sztachet.

Sąd Rejonowy dokonał ustaleń na podstawie dowodów z dokumentów oraz z zeznań powoda i świadka, których treści nie zaprzeczyła żadna ze stron.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda jest tylko częściowo zasadne.

Sąd Rejonowy przyjął, że roszczenie jest następstwem szkody, która powstała w wyniku zdarzenia komunikacyjnego – uszkodzenia ogrodzenia przez pojazd. W związku z powyższym podstawą faktyczną odpowiedzialności pozwanego był fakt ubezpieczenia sprawcy zdarzenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej, odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej (art. 36 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r., poz. 392).

W oparciu o opinię biegłego sądowego Sąd Rejonowy ustalił, iż wysokość uzasadnionych i koniecznych kosztów przywrócenia ogrodzenia do stanu przed wypadkiem wynosi 4 173,32 zł brutto i wskazał, że powód dochodził pozwem

kwoty 3 328,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty. Według Sądu Rejonowego wysokość należnego powodowi odszkodowania wyniosła 4 173,32 zł, przy czym z uwagi na kwotę 1 771,41 zł wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego, należało na rzecz powoda zasądzić kwotę 2 401,91 zł (4 173,32 zł – 1 771,41 zł) za zniszczone ogrodzenie. Odsetki od tej kwoty zasądzono zgodnie z żądaniem – od dnia decyzji ubezpieczyciela wydanej w postępowaniu likwidacyjnym. Orzekając o odsetkach Sąd Rejonowy miał na uwadze zmianę stanu prawnego w zakresie treści art. 481 k.c. dotyczącego sposobu określania odsetek ustawowych od dnia 1 stycznia 2016 r. W pozostałej części powództwo Sąd Rejonowy oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów pomiędzy stronami w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań pozwu, uwzględniając fakt, że strona powodowa wygrała proces w 75%.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany zaskarżając wyrok w całości.

Na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c. wyrokowi zarzucił naruszenie przepisu postępowania tj. 199 § 1 pkt 3) k.p.c. poprzez niewzięcie pod uwagę braku zdolności sądowej strony pozwanej oznaczonej w pozwie jako (...) Oddział (...) S.A. i przeprowadzenie postępowania sądowego, co skutkowało ziszczeniem się przesłanki z art. 379 pkt 2 k.p.c. i skutkowało nieważnością postępowania.

Skarżący wniósł o:

- 1) na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. o uchylenie zaskarżonego wyroku i odrzucenie pozwu;
- 2) zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W ocenie apelującego rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uznać należy za wadliwe ze względu na zarzut podniesiony na wstępie apelacji albowiem Sąd I Instancji dopuścił się naruszenia prawa procesowego tj. art. 199 § 1 pkt 3) k.p.c., bowiem pozew w niniejszej sprawie nie został odrzucony pomimo tego, iż wskazany w pozwie podmiot nie posiada zdolności sądowej. To z kolei, zgodnie z art. art. 379 pkt 2 k.p.c. skutkuje nieważnością postępowania.

Skarżący wskazał, że powód w pozwie z dnia 28.06.2016 r. zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika jako stronę pozwaną oznaczył (...) - Oddział (...) .U. S.A. w L. (ul. (...), (...)-(...) L.). Wskazany podmiot widnieje w rubryce 3 KRS jako oddział spółki pod firmą (...) S.A. (KRS: (...)) i jako oddział spółki nie ma zdolności sądowej, co wynika z treści art. 64 k.p.c.

Wobec tego według skarżącego z uwagi na brak zdolności sądowej strony pozwanej, która ma charakter nieusuwalny, ponieważ w miejsce oddziału musiałby wstąpić posiadający zdolność sądową zakład ubezpieczeń, Sąd okręgowy winien wyrok uchylić i odrzucić pozew.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie w całości i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego, jako nieuzasadniona, podlegała oddaleniu.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż skarżący pozostaje w błędzie uznając, iż w sprawie prowadzonej przez Sądem Rejonowym w Pabianicach pod sygnaturą I C 1036/16 stroną pozwaną był oddział spółki tj. P. – Oddział (...) Spółki Akcyjnej w L., a nie pozwana spółka, w ramach której ów oddział występuje. Powyższa kwestia została bowiem rozstrzygnięta w toku postępowania przed Sądem I instancji na skutek podniesionego przez pozwanego zarzutu w zakresie braku zdolności sądowej oddziału spółki. Powód na rozprawie w dniu 28 lutego 2017 roku uściślił oznaczenie strony pozwanej wskazując, iż pozwanym jest (...) Spółka Akcyjna w W., co skutkowało wydaniem przez Sąd Rejonowy

w Pabianicach na tej rozprawie postanowienia odmawiającego odrzucenia pozwu z przyczyn obecnie podnoszonych w apelacji, a wówczas zgłoszonych w odpowiedzi na pozew. Powyższe postanowienie nie zostało zaskarżone przez pozwaną spółkę, a wszelkie wątpliwości związane z oznaczeniem strony zostały w tym momencie rozwiązane i pozwalały w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości stwierdzić, iż postępowanie I C 1036/16 przed Sądem Rejonowym w Pabianicach toczyło się z udziałem powoda R. M. i pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W..

Wbrew stanowisku prezentowanemu przez pozwanego, nie jest tak, iż błędne oznaczenie strony pozwanej w pozwie czy też w wyroku poprzez wskazanie oddziału spółki w miejsce spółki skutkować musi zastosowaniem art. 386 § 2 i 3 w zw. z art. 379 pkt 2 i art. 199 k.p.c. W judykaturze i piśmiennictwie jednolicie przyjmuje się, że powód, na którym ciąży obowiązek oznaczenia strony pozwanej, może uściślić jej oznaczenie, jeżeli nie prowadzi ono do naruszenia tożsamości stron (postanowienie SN z dnia 4 lutego 2004 r., I CK 342/03, Lex nr 467459), a mylne oznaczenie w pozwie strony pozwanej nie daje samo przez się podstawy do odrzucenia pozwu, gdy z przebiegu procesu widoczne jest, kogo powód miał właściwie zamiar pozwać (orzeczenie SN z dnia 27 września 1947 r., CI 883/46, PN 1948, nr 9-10, s. 313, wyrok SN z 22 września 2006 r., V CSK 139/06, Lex nr 196953). W przedmiotowej sprawie natomiast takich wątpliwości nie było – powód bowiem wskazał numer akt szkodowych prowadzonych przez pozwanego, załączył korespondencję nawiązującą do wskazanego postępowania likwidacyjnego i na rozprawie uściślił oznaczenie strony pozwanej, co skutkowało odmową odrzucenia pozwu. Takich wątpliwości w zakresie oznaczenia strony pozwanej nie mógł też mieć pozwany (...) Spółka Akcyjna w W., którego pisma w toku procesu, w tym i apelacja, nie były zwracane bądź odrzucane, jako złożone przez nieuprawniony podmiot i był on traktowany jako strona pozwana. W tej sytuacji, na podstawie art. 385 k.p.c., apelację jako bezzasadną należało oddalić, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. uznając, iż pozwany przegrał apelację w całości. Z tych też względów zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym ustaloną stosownie do § 2 pkt 4 i § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800).

Skutkiem złożonej apelacji była jednak konieczność sprostowania błędnego oznaczenia strony pozwanej w zaskarżonym wyroku, które należało zakwalifikować jako oczywistą omyłkę Sądu I instancji wynikającą z powielenia błędnego oznaczenia strony pozwanej z pozwu. Z tych też względów na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 1 sentencji.